

at arbejde for, det fortjener Auerkjendelse og fortjente Efterlignelse. Dersom andre religiøse Retninger fulgte dette Exempel, vilde vi maaſtee snart være fritagne for at disputere om, hvorvidt Underbalancen ved Seminarierne ſkulde bæſſes paa den ene eller paa den anden Maade; thi da vilde man ganſte kunne undvære dem. Jeg troer ogsaa, at det fra vort grundlovmæſſige Standpunkt maa anſees for at være det Rette, at man holder den Slags Betragtninger om en eller anden religiøs Betragtning borte; thi vel er det ſaa, at Begrebet om Folketirken er noget uſikkert, og vel maa det indrømmes, at naar man hører Folk fortolke det, kan man i Almindelighed ſige, at Forklaringen er ſaaledes, ſom Enhver troer ſelv beſt at kunne være tjent dermed; men det maa man dog være enig om, at der fra Statens Side ikke ſkal ſtee nogen Subblanding for at ſtøtte en eller anden Retning — der ſkal Friheden raade.

Jeg gaaer dernæſt over til Endringsforſlaget under Nr. 14. Et æret Medlem har nemlig foreſlaaet, at de 15,000 Rb. til Tillæg efter Sædomſkrivning for det kongelige Theater ſkulde udgaae. Det beſte Motiv for dette Forſlag, ſom jeg har hørt, er, at det Ingeniøring betyder, og det er i og for ſig en overmaade tarvelig Motivering. Man kunde da have Anledning til at ſtille idetmindſte 100 andre lignende Forſlag under Finantsloven, efterſom vi, da vi nu ere komne paa den anden Side af den 31te Januar og kjende Capitelſtaxten, vide, at de Beregninger over Sædpriferne, der ere lagte til Grund for Finantsloven, ikke holde Stik, og at der ikke vil blive udredt noget Sædtillæg. Nu hittede det ærede Medlem, ſom har ſtillet det Forſlag, at dets Vedtagelse vilde være et Fingerpeg for Miniſteren om, at han ſkulde belave ſig paa at gjøre Indſkrænkninger ved Theatrets fremtidige Deconomi. Ja, det er nu ganſte godt at give et ſaadant Fingerpeg, naar derved blot peges paa noget Beſtemt, naar derved viſes, hvad der ſkal gjøres; men blot at ſige til Miniſteren, at det er et Fingerpeg for ham til at spare, naar man ikke tillige ſiger ham, hvorledes der ſkal og kan spares, er unyttigt og betyder Intet. Jeg ſkal indrømme, at der er ſtor Frie til at tage The-

atrets hele Stilling og Forhold til Staten under den næſte Overveieſe; men vil man gjøre Noget i ſaa Henſeende, ſkal man gjøre Noget, der har Noget at betyde, og ikke blot fremsætte Endringsforſlaget, ſom motiveres ved — og det er det Beſte, der ſiges til dets Forſvar —, at det Intet betyder. Der er al Grund til at tage Theatrets Forhold under næſte Overveieſe. Det kan jo ikke være længe, inden Theatret kommer til at ligge frit paa Kongens Nytorv, og de ærede Medlemmer ghye viſt allerede ved den alſidige Beſtueſe, ſom det derved vil blive udſat for. Ogsaa deri ligger en Opfordring til at tage Theatrets Tilſtånd under Overveieſe; men ſaa maa man gjøre noget Alvorligt. Man kan da enten aldeles nægte ethvert Tilſtød eller — vil man ikke gaae ſaa vidt —, kan man kræve et Tilſtød af Kjøbenhavns Commune, og det vilde være meget rimeligt, om man gjorde det; man kan dernæſt vende tilbage til den ældre Form for Bevillingen; man kan følge det Bink, ſom af en tidligere Miniſter er givet, nemlig ſtrøge Beløbet, der ſtyldes Sorø Academi, eller man kan bære ſig ad paa anden Maade; men man ſkal blot foretage et Skridt, der betyder Noget, og ikke ſlaae ſig tiltaals med den Tanke, at have gjort Noget i Theaterſagen ved at vedtage et Forſlag, der ſlet ikke betyder Noget.

Det næſte Punkt, ſom jeg ſkal tillade mig at omtale, er Endringsforſlaget under Nr. 15. Det ærede Medlem, ſom førte Ordet for det, var lidt i Forlegenhed med, hvorledes han egentlig ſkulde forklare dette Forſlags Betydning. Seer man nemlig hen paa den Paragraph i Finantsloven, til hvilket Forſlaget er ſtillet, § 10, ſaa ſiger den: Til Cultusminiſteriet bevilges 366,000 Rb., og dertil vil man nu gjøre den Tilſpøining: hvoraf 48,000 Rb. extraordinært udredes af Sorø Academies Overſtød. Beløbet trækkes ikke fra, og der lagdes af det ærede Medlem, ſom førte Ordet derfor, udtrykkelig Vægt paa, at det ikke toges til Indtægt for Statskaſſen. Det bliver alſaa ſtillet hen paa en ſvævende Maade — jeg veed ikke ret, hvorledes han tænkte ſig det — mellem Himmel og Jord. Da det ærede Medlem paa denne Maade motiverede ſit Endringsforſlag, raandt mig paa eengang en tidligere Forhandling